

Ella

„Len jeden kúsok.“ Ella Mitchellová rozrezala brokolicu na malé kúsky a s povzbudzujúcim úsmevom na perách ju podávala dcére. „Len kúsoček.“

„Objím ma, mami.“

„Ó nie,“ Ella odmietla a pokrútila hlavou. „Z tohto sa objatiami nevykrútiš. Najprv brokolica. Potom objatie.“

„Prečo?“ spýtala sa Tabitha zamračené.

Na všetko sa pýtala prečo. Nekonečné *prečo, prečo, prečo*.

„Lebo je chutná a pre teba zdravá.“

„Je hnusná.“

„Nie je hnusná. Brokolica je super jedlo. Budeš z nej silná a zdravá.“ *Nesprávne argumenty, Ella*. „A najdôležitejšie je, že vyzerá ako vianočný stromček.“ Keď zbadala Tabin zamračený výraz, ukázala jej brokolicu ako dôkaz.

„Na vianočnom stromčeku je viac ihličia.“

„To je pravda. No z diaľky...“

„Vianočný stromček je väčší,“ pokrútila Tab hlavou.

Ella takéto presvedčanie vzdala. „Ak zješ tú zeleninku, budem sa cítiť ako dobrá mama. Chceš, aby som sa cítila ako dobrá mama, nie?“

„Chcem byť jednorožec.“

Ella sa zasmiala a poznačila si tú hlášku, aby ju neskôr povedala Michaelovi. Spolu sa na tom zasmejú pri večeri. *Detské ciele*. „Jednorožce jedia brokolicu.“

Tab podozrievavo prižmúrila hypnoticky modré oči, ktoré zdedila po otcovi. „Prečo?“ spýtala sa.

„Lebo vedia, že je pre ne dobrá.“

Tab ukázala na brokolicu a spýtala sa: „Ako vieš, že jednorožce jedia brokolicu?“

Ella si nebola istá, či ju má tešiť alebo znepokojovať, že sa jej dcéra stále dožaduje vysvetlenia. „Ich potrava je rovnako záhadná ako samotné tvory, ale všeobecne sa predpokladá, že aby jednorožcom narástol roh a vyvinuli sa im ich čarovné schopnosti, musia prijímať dostatok vitamínu D, vápnika, draslíka a fosforu.“

Tab ohrýzala stonku brokolice. „Spravíme dnes viac vianočných pohľadníc?“

„Dúfala som, že budeš chcieť. Pohľadnice vyrábam zo všetkého najradšej. Zostalo nám veľa trblietok, ktoré musíme minúť.“ Radostné očakávanie Vianoc ju hrialo. Zbožňuje Vianoce. Zbožňuje všetko s nimi spojené. Ten chaos, nadšenie, zvedavosť. No najviac zo všetkého mala rada spoločne strávený čas.

Naklonila sa a pobozkala Tab na vlasy. „Lúbim ťa. Vieš to?“ Bolo pre ňu dôležité, aby jej to hovorila, a vravela jej to často. Láskou nikdy nešetrila.

„Aj ja ťa ľúbim. Budeme mať vianočný stromček?“

„Už čoskoro.“

„Prečo nie teraz?“

„Lebo ak by sme ho kúpili už teraz, do Štedrého dňa by vyšchol.“ To bol jediný dôvod. Keby Ella mohla, vianočný stromček by mala doma celý rok. Drobné svetielka na konároch

jedličky pôsobili láskyplným dojmom. Je to symbol času stráveného s rodinou.

„Nemôžeme ísť na Vianoce do zasneženého lesa?“

„Nie, to nemôžeme. Prečo by sme to robili?“

„Bolo to v mojej knižke. A vyzeralo to pekne.“

„Aj tu to bude pekné, sľubujem. Budeme mať obrovský stromček, v kozube rozložíme oheň a vyzdobíme si celý dom. Príde k nám teta Sam a upečieme si koláčiky.“ Už mala napísaný zoznam vecí, ktoré plánovala urobiť. S Tab vyrobila vianočné ozdoby, ktoré si starostlivo uschová a bude ich používať každý rok, až kým sa nerozpadnú.

„Bude teta Sam pracovať?“

„Možno bude musieť telefonovať, lebo je veľmi zaneprázdnená.“

„Ocko povedal, že je magnetka.“

„Magnátka, zlatko, nie magnetka. Magnetky si dávame na chladničku, magnát je veľmi mocný človek.“

„Čo je mocný?“

„To je niekto silný, ale znamená to aj vplyvný.“

„Čo je vplyvný?“

A tak to šlo stále dookola. Otázky sa kopili za otázkami, až mala Ella pocit, či ju niekto neskúša, aby zistil, kedy konečne vyletí.

Napokon sa zdalo, že Tab je konečne spokojná. „Teta Sam je magnátka.“

Teraz by mala vysvetliť tú iróniu.

„Ocko si ju len doberal, keď ju tak nazval,“ vzdala pokus vysvetliť tie významové odtienky. „No teta Sam je veľmi múdra, to je pravda.“

„Aj ty si magnátka?“

„Nie. Ja som tvoja maminka. A preto som šťastná.“ Vôbec netúžila budovať si kariéru, to však neznamenalo, že nie je na sestru hrdá.

Práca ju dostatočne naplňala, najmä vedomie, že možno niekomu zmenila život, hoci len nepatrne. Pri práci učiteľky bolo jej odmenou vidieť radosť a zvedavosť v detských očiach, keď si prvý raz uvedomili, že z písmen sa môžu stať slová – p-e-s je pes! Predtým, keď pracovala ako čašníčka, vždy si dala záležať na príprave kávy, lebo vedela, že prinajmenšom môže niekomu zlepšiť štart do dňa, prinajlepšom zachrániť niekomu život. Je presvedčená o tom, že dobrá káva to dokáže. Pred prácou v kaviarni robila v kníhkupectve: *Prečítajte si túto knihu, zmení vám život*. Dobre vedela, že svet je často drsné miesto. Možno nedokázala zmeniť veľké veci, ale mohla zlepšiť drobnosti v živote iných ľudí, aj vo svojom vlastnom.

Teraz je matka. Nebuduje si kariéru, ale rodinu. Stavia múry okolo svojej malej bunky, ktorá jej poskytne úkryt a ochranu.

V kabelke na druhej strane kuchyne jej zavibroval telefón.

Ella ho ignorovala.

„To je tvoj mobil,“ ukázala prstom Tab.

„Viem, poklad.“

„Mala by si ho zdvihnúť.“

„Mobil nie je dôležitejší ako náš rozhovor len preto, lebo je hlučný a otravný.“

„Možno je to dôležité.“

„Nebude to nič dôležitejšie, ako tráviť čas s tebou,“ povedala Ella a pobozkala Tab na čelo. Rozplývala sa nad jej vláčnou a hebkou pokožkou. Pohľad mala jasný a zaujatý. Ella mala rada tento vek, keď deti nasávajú všetko zo sveta a snažia sa pochopiť veci navôkol. Ustavičné otázky *prečo, prečo, prečo* privádzajú niektoré matky do šialenstva, ale Ellu nie. Túžila zastaviť čas, uchopiť tento dokonalý moment a nikdy ho nepustiť. Túžila, aby mala s dcérou navždy takýto blízky a dôverný vzťah. Telefóny neznáša. Nenávidí, akým spôsobom dokážu narušiť

rozhovor či zničiť romantický okamih. Hnusilo sa jej, ako zákerne a neodbytné zasahujú do každodenného života. Ničia dôvernosť, požierajú čas, nenásytne ho hltajú plnými dúškami. Keby mohla, najradšej by mobil nepoužívala vôbec, ale Michael na tom trval.

Mobil prestal zvoniť a uvoľnila sa. Vtom však začal zvoniť znovu a opäť bola ako na ihlách.

„Čo ak je to teta Sam?“ spýtala sa Tabitha a hrala sa so zvyškom brokolice.

„Ona by mi nevolala uprostred dňa, má priveľa práce.“ No čo ak to bola naozaj Sam? Alebo Michael? Telefón mala pri sebe pre núdzové situácie. Čo ak sa niečo stalo?

Ella sa podvolila. Prešla cez kuchyňu, prekročila Tabine bábiky a kôpku oblečenia pre ne a načiahla sa za kabelkou.

Kútikom oka zachytila, ako Tab hodila brokolicu pod stôl, a práve jej na to chcela čosi povedať, keď na displeji mobilu zbadala sestрино meno. Rýchlo ho zdvihla. Sestra jej nikdy nevolala počas dňa. „Sam? Ak mi voláš, aby si mi povedala, koľkokrát sa ešte vyspíme a budú Vianoce, tak to tu máme vyvesené na stene. Tab si vyrobila tabuľku. Odškrťavame dni.“

„Nie. Nevolám preto. Nepozerala si dnes televíziu?“

„Nie. Vieš, že cez deň televízor nikdy nezapínam,“ odvetila, vzala zo zeme červenú pastelku a pokračovala. „Ráno sme boli s Tab v Krúžku malých hudobníkov, kde predvádzala virtuózný výkon v hre na čineloch. Ešte teraz mi zvoní v ušiach. Potom sme boli na prechádzke v parku. Cestou domov sme sa zastavili v tom rozkošnom obchodíku s látkami a kúpili sme krásne zlaté lamé, z ktorého ušijeme šaty pre Millicent na ples. No najprv vyrobíme vianočné pohľadnice.“

„Millicent? Och, pre bábiku. Zabudla som.“

„To ty si jej ju kúpila. Je to jej obľúbená bábika.“

„Keď si moja oblúbená neter želá bábiku, dostane ju.“

Ella sa s úsmevom zahľadela na dcérku a pokrútila hlavou, keď zbadala, ako sa Tab pokúša schovať ďalšiu brokolicu. „Rozmaznávaš ju. Problém je, že ja tiež.“

„To nie je rozmaznávanie, ale láska. A Tab je šťastná. Musím... Musím ti niečo povedať, Ella.“

Ella podišla k dcére, uprela na ňu prísny pohľad a vzala ďalšiu brokolicu. „Len hovor. Prečo si sa ma pýtala na televíziu? Niečo mi ušlo? Vysielali niečo o tvojej spoločnosti? Objavila si pre nás ďalší vianočný film, od ktorého sa nebudeme vedieť odtrhnúť?“

Chvíľu bolo ticho. „Ide o mamu.“

Ella pustila brokolicu na zem.

Tab sa potešila a pästičky zdvihla nad hlavu.

Ella si sadla a stále sa usmievala, aby si Tab nevšimla, že sa niečo deje. „Čo je s ňou?“

„Je v nemocnici, ale je v poriadku,“ odvetila Samantha pokojne a vecne. „Veď je to naša mama, je nezničiteľná. Riešim to, no nechcela som, aby si to zbadala v televízii a spanikárila. Ella? Si v poriadku? Povedz niečo.“

Ella pocítila tlak na hrudi. „Odkiaľ to vieš? Volala ti?“

„Jej asistent nechal odkaz mojej asistentke.“

Telekomunikácia magnátov.

„To však znamená, že ho o to požiadala. Že chcela, aby sme o tom vedeli. Odkiaľ vôbec vie, že si sa presťahovala?“ Pod vrstvami úzkosti sa v nej čosi prebúdzalo k životu. Bola to nádej? „Je na tom zle? Mala infarkt?“

„Nehodu.“

„Na aute?“

„Spadla zo stoličky a jedna jej cena ju udrela do hlavy. Na nešťastie vtedy nakrúcali rozhovor, takže kamera všetko detailne zachytila. Nepozerať to.“